

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

957
03.08.2009

959 25.08.2009

Domnule preşedinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituţie, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă pentru *completarea art.13 al Legii nr.17/2000 privind asistenţa socială a persoanelor vârstnice, republicată* iniţiată de domnul deputat Nini Săpunaru şi domniile senatori Crin Antonescu şi Emilian Frâncu – PNL (Bp.259/2009).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea art.13 din *Legea nr.17/2000 privind asistenţa socială a persoanelor vârstnice, republicată, cu modificările şi completările ulterioare*, cu un nou alineat, alin.(2)¹, care prevede ca, în cazuri excepţionale, soţul sau una din rudele care au în îngrijire o persoană vârstnică dependentă, pot beneficia de program lunar normal pentru asigurarea îngrijirii la domiciliu, numai pe perioada de îngrijire necesară stabilită potrivit legii, dar nu mai mult de 2 ani, drepturile salariale acordându-se conform alin.(2) al art.13 din lege.

În Expunerea de motive se motivează acest demers legislativ prin faptul că situaţia vârstnicilor devine dramatică în momentul în care aceştia sunt imobilizaţi de boală sau de bătrâneţe.

Famiile lor sunt cele care trebuie să găsească resursele financiare, timp şi puterea necesară pentru a depăşi situaţii limită.

II. Observații

1. Potrivit art.1 alin.(3) din *Hotărârea Guvernului nr.886/2000 pentru aprobarea Grilei naționale de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice*, „*prin dependență se înțelege situația unei persoane care, ca rezultat al pierderii autonomiei din cauze fizice, psihice sau mentale, necesită ajutor semnificativ și/sau îngrijire pentru a realiza activitățile de bază ale vieții de zi cu zi*”.

O persoană vârstnică se poate afla în situația de pierdere totală sau parțială a autonomiei, respectiv poate fi dependentă, pe o perioadă ce nu poate fi delimitată în timp, ea fiind determinată de factori de natură medicală, socio-medicală și/sau psihoafectivă. Prin urmare, nu se poate limita dreptul la îngrijire a persoanei vârstnice dependente la 2 ani așa cum se propune prin inițiativa legislativă.

De asemenea, menționăm că, potrivit Anexei nr.1 la *Hotărârea Guvernului nr.886/2000*, criteriile de încadrare în grade de dependență prevăd necesitatea supravegherii temporare sau permanente, fără precizarea perioadei de timp.

În cazul în care soțul sau rudele nu pot acoperi nevoia de îngrijire la domiciliu a persoanei vârstnice dependente pe care o au în îngrijire, prin reducerea programului de lucru a acestora, se poate apela la personal de îngrijire prin plata cu ora, fracțiuni de normă sau normă întreagă, în funcție de perioada de îngrijire necesară a se acorda, asigurat de consiliile locale, în conformitate cu art.13 alin.(1) din *Legea nr.17/2000*.

2. Inițiatorii propunerii legislative nu precizează sursele financiare necesare aplicării măsurilor propuse, încălcându-se astfel dispoziția art.138 alin.(5) din *Constituția României, republicată*, care prevede că „*Nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare*”.

În același sens art.15 alin.(1) din *Legea privind finanțele publice nr.500/2002, cu modificările ulterioare*, prevede că „*În cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, trebuie să se prevadă și mijloacele necesare pentru acoperirea minusului de venituri sau creșterea cheltuielilor*”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator Mircea Dan GEOANĂ

Președintele Senatului